

[Finansministeren.]

forslaget blev henvist efter dettes første Behandling her i Tinget, naaede ikke at afgive Betænkning. Det af min Forgænger forelagte Lovforslag var udfærdiget paa Grundlag af Indstilling fra et Udvalg inden for Skattekommissionen, der havde behandlet Spørgsmaalene om Revision af Lovens Bestemmelser, det vil sige de Bestemmelser, der overvejende var af teknisk Karakter. Selve Spørgsmaalet om Afgiftens Højde var ikke behandlet i Udvalget.

Ved første Behandling her i Tinget blev det fremsatte Lovforslag af Ordføreren for mit Parti karakteriseret som en Skuffelse trods dets tekniske Forbedringer, idet Lovforslaget ikke tilsigtede nogen virkelig Inddragelse af de samfundsskabte Værdistigninger — og ogsaa Ordførerne for andre Partier fandt Lovforslaget ganske utilstrækkeligt. Det her fremsatte Lovforslag indeholder da de samme tekniske Forbedringer, som fandtes i det tidligere Forslag, og hvormed der paa alle Punkter havde været fuld Enighed inden for det tidligere nævnte Udvalg, bortset fra en Ændring af Lovens § 4 om Tillæg til Grundbeløbet, men jeg har ved det her fremsatte Lovforslag forsøgt at efterkomme de Ønsker, der sidst blev udtalt fra flere Sider, og har søgt Loven skærpet saaledes, at der forhaabentlig kan sættes en Bremse paa den hemningsløse Grundspekulation.

I Lovforslaget foreslaas Afgiften paa 4 pCt. p. a. derfor taget af *hele* Værdistigningen, medens den efter den nugældende Lov alene tages af Halvdelen af Stigningen, og samtidig foreslaas Grundbeløbstillæggene, der virker som afgiftsfri Fradrag, beskaaret. Det maa forekomme ganske rimeligt, at hele den samfundsskabte Værdistigning gennem Grundstigningsskylden bliver forrentet til det offentlige, og da der ved Beregningen af den afgiftspligtige Del af Stigningen dels bortses fra den Værdistigning, der skyldes private Grundforbedringer, og dels fra den Værdistigning, der skyldes den almindelige Konjunkturstigning, saa skulde man have sikret sig, at kun den virkelig samfundsskabte Værdistigning bliver inddraget under Beskatningen.

Efter det her fremsatte Lovforslag maa det forudses at blive saaledes, at Jorden ikke længere vil faa nogen Spekulationsværdi, da der ikke længere vil være noget at spekulere i for Ejeren, og Følgen heraf vil blive, at f. Eks. Landbrugsjord stadig vil blive vurderet som saadan, saa længe Benyttelsen til Landbrug er den økonomisk bedste Udnyt-

telse af Jorden. Først naar det Tidspunkt kommer, da en økonomisk bedre Udnyttelse af Jorden ikke længere er en mere eller mindre nærliggende fremtidig Mulighed, men straks kan realiseres, vil Jorden blive vurderet og beskattet af den Værdi den nu har, f. Eks. til Byggegrunde.

Jeg er ikke blind for, at det bliver en stor og krævende Opgave, der bliver lagt paa vore Vurderingsmyndigheder, thi fremtidig maa det blive disse, der paa Grundlag af deres Kendskab gennem Vurderingen konstaterer, at Mulighed for Salg til Bebyggelse nu er til Stede, og hvilken Værdi de paagældende Arealer kan sættes til. Hidtil har det jo faktisk været saaledes, at Vurderingsmyndighederne ofte er „kommet bag efter“, idet en Værdistigning først har givet sig Udtryk eller fuldt Udtryk i Vurderingen, naar Ejeren f. Eks. er begyndt at sælge Parceller til den højere Pris, men nu kan Vurderingsmyndighederne ikke længere afvente Parcelsalgenes Begyndelse; Grundejerne vil jo ikke længere have den tidligere Interesse i Udstykningen, da hele den samfundsskabte Værdistigning i Overensstemmelse med de ogsaa i det tidligere Lovforslag indeholdte Regler skal afkortes i Købesummen. Nu maa derfor Vurderingsmyndighederne gennem deres Konstatation af Værdistigningen faktisk tvinge Jorden over i den bedste økonomiske Udnyttelse, idet Grundejeren maa sælge, naar han skal forrente den ved Vurderingen konstaterede Værdistigning. Jeg føler imidlertid ikke nogen Betyrning for, at vore Vurderingsmyndigheder ikke vil vise sig at være denne Opgave voksen, og jeg tror ogsaa, at der vil blive udvist tilstrækkelig Forsigtighed; det maa undgaas, at Grundejeren udsættes for, at en af Vurderingsmyndighederne gennem Vurderingen konstaterer Værdistigning ikke faktisk vil være til Stede, saaledes at Salg ikke kan finde Sted.

Foruden den Afgiftsskærpelse, som jeg her har omtalt, indeholder det foreliggende Lovforslag ogsaa en Beskæring af de gældende Grundbeløbstillæg. Disse Tillæg blev udførligt omtalt ved det tidligere Lovforslags Behandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til en meget kort Omtale af dette Punkt. Bestemmelserne findes i Lovforslagets § 5, og de fastslaar, at alle Grundbeløb skal have et Tillæg paa 10 pCt. som en Slags Fejlprocent, samt at der derudover gives et Konjunkturtillæg til Grundbeløbet. Dette Tillæg vil efter de nugældende Vurderinger andrage 23 pCt. af Grundbeløbet, der foreslaas ansat til 1936-Vurderingen. Der er dog